

РЕШЕНИЕ

№ 2999

гр. Б. , 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – Б., ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и девети септември, през две хиляди и
двадесета година в следния състав:

Председател:	Надя Узунова
Членове:	Румяна Бакалова Гюлфие Яхова

Секретар: Мирела Гълъбова

като разгледа докладваното от Румяна Бакалова Въззивно гражданско дело
№ 20201200500749 по описа за 2020 година

Производството е образувано на основание чл.258 и сл.ГПК по въззивна жалба,подадена от „РК“ ООД с ЕИК .. против решение № 327 от 02.03.2020г.,постановено по гр.д.№ 1129/2018 по описа на РС П. с което въззивникът е осъден да заплати на ищеца Д.С. сумата от 15 535 лева, представляващи дължими командировки за посочения в исковата молба период, ведно с лихвата върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба и съответно разноски. Жалбоподателят счита, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Намира, че съдът не е обсъдил всички доказателства по делото, а още по-малко в тяхната взаимосвързаност ,за да се установят фактите по делото.Счита,че съдът се е позовал основно на ССЕ, като решението е декларативно и не съдържа фактически констатации и правни доводи относно доказателствата събрани по делото и тяхната тежест при изграждане на изводите си.Поддържа,че освен експертизата, са събрани гласни и писмени доказателства, които не са обсъдени от съда. Във въззивната жалбата подробно се описва какво би следвало да установи съдът, ако обсъдеше доказателствата по отделно и в съвкупност. В жалбата също се

прави оплакване, че неправилно съдът е приложил НСКШСЧМАПТП. Счита, че е приложима Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина. Моли да се отмени решението и се постанови друго, с което се отхвърли иска.Претендира разноски.

Постъпил е отговор и от Д. С., в който се оспорва жалбата, оспорват се изложените доводи за допуснати процесуални нарушения на съда. Възразява се срещу начина, по който са обсъдени доказателствата във въззивната жалба. Сочи, че съдът правилно е приложил НСКШСЧМАПТП, като се позовава в тази връзка на практика на ВКС и на съдилищата относно приложението на конкретните наредби, свързани с този казус. Претендира разноски, ако решението бъде потвърдено.

Подадената въззивна жалба е допустима,като постъпила в срок,от страна по делото,която има право и интерес да обжалва съдебния акт.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства,решаващият съд прие от фактическа страна следното:

В исковата си молба ищецът е твърдял,че е работил при ответника по редовен трудов договор и е заемал длъжност „Шофьор на тежкотоварен автомобил“.Като такъв шофьор е извършвал превози в чужбина,при което работодателят му дължи пари за командировъчни,изчислени по размерите на НШСЧМАПТП за периода от 21.01.2016г. до 24.07.2017г.

Работодателят ответник не оспорва,че между страните по делото е възникнало трудово правоотношение на соченото основание,но твърди,че на ищеца са заплатени всички дължими суми в размер на 16635 евро,равняващи се на 32534.73 лв.Представил е 17 броя счетоводни документи /12 бр. вносни бележки и 5 бр.платежни нареждания/ за внесени суми по сметката на ищеца.Първия документ от тях е с дата 03.05.2016г.,а последния от 16.08.2017г.

Изяснено е по делото от обясненията на ищеца и св. И. П. обстоятелства около внасянето на сумите по така представените от ответника счетоводни документи.Тъй като във вноските бележки е посочен за вносител ищеца,в обясненията си,той признава,че по тази сметка той не е внасял суми.Свидетелят П. пояснява,че сумите по вноските бележки са внасяни

преимуществено от него, по нареждане на работодателя на ищеца. Тъй като управителите на ответника не са живеели постоянно в България, той и негови роднини са били упълномощени да извършват такива банкови операции /пълномощното му е прието по делото като доказателство/.

Не се твърди и установява, че между ищеца и свидетеля е имало облигационни отношения.

Видно от повечето вносни бележки и платежни нареждания, че не е посочено основание за внасянето им/посочено е захранване на сметка/. Само във вноската бележка от 07.04.2017г. за сумата 975 лв. е посочено, че се внася за заплащане на услуги, заплата и командировъчни, и в други три от тях е посочено – плащане на услуги.

В обясненията си в с.з. от 08.03.2019г. ищецът е заявил, че е имал разходи за малки сервиси от около 2000 евро, за които е имал вносен документ, но е предаден на работодателя. От тези суми са превеждани и средства за работна заплата. В съдебното заседание пълномощникът на ищеца е заявил, че разходите по камиона са плащани с карта на ищеца и ще се представят доказателства за транзакции от „У.К.Б.“ за тези плащания за разходи по камиона..

От назначената съдебно-техническа експертиза, възприета от първоинстанционния и настоящия съд като доказателство се установява с категоричност, че за периода от 21.01.2016г. до 24.07.2017г., Д. С. е управлявал МПС с рег. № Е 2594 КН извън територията на РБ.

По делото са приети и заповеди за командироване на ищеца в чужбина, със суми за командироване по 27 евро.

По делото са назначени две единични и една тройна съдебно счетоводна експертизи, като участниците в единичната са били и в състава на тройната експертиза. Съдът изцяло кредитира заключението на тройната експертиза не само поради персоналният ѝ състав, който се припокрива с единичните, но намира, че в тази експертиза коректно и задълбочено са изследвани обстоятелствата във връзка с получените от ищеца суми.

Експертизата е установила, че по вносните бележки и платежни

нареждания, преведената сума по сметката на ищеца е общо в размер на 16135.41 евро. За вносител е посочен самия ищец.

Освен това по делото има представени и РКО за получена от ищеца заплата и командировъчни на стойност 14520 евро. РКО не са подписани от ищеца като получателна сумата и не са осчетоводени при ответното дружество. Съдът приема, че в този случай с тях не се доказва плащане, тъй като не установяват реално предаване на сумата от платеща на получателя.

Експертизата е констатирала, че по сметка 602 –разходи за външни услуги са осчетоводени суми в размер на 10139.02 лв. или 5184 евро, като основанието за плащане е командировъчни.

Експертизата е констатирала разминаване между отразените обстоятелства в заповедите за командировка относно период и страни и данните от съдебно техническата експертиза. Изчислила е в два варианта размера на полагащите се командировъчни за 409 дни от престоя на ищеца в чужбина като командирован и е приспаднала осчетоводените при ответното дружество 10139.02 лв. като заплатени командировъчни.

Изчислила е, че ако се приложат размерите на командировъчните суми по НСКСЧ на ищеца не му е заплатена сума от 11 459.21 лв. Ако се приложи НСКШСЧМА ПТП остатъчната сума е 15535 лв. , до който размер е намалена претендираната от ищеца сума в последното съдебно заседание.

Установено е от справка на КАТ, че фирмата е разполагала с няколко влекача и ремарке. Предметът ѝ на дейност е включвал и транспортни услуги.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът съобрази следното:

Според настоящия състав на ОС Б., постановеното от РС П. съдебно решение, е валидно постановено, въз основа на процесуално допустим иск с правно основание чл.215 КТ и по редовна искова молба. Същото е произнесено от законен състав, в изискуемата от закона писмена форма, в рамките на правораздавателната власт на съда и на неговата компетентност.

Съгласно разпоредбата на чл.215 КТ, при командироване работникът

или служителят има право да получи освен брутно си трудово възнаграждение още и пътни, дневни и квартирни пари, при условия и размери, определени от Министерския съвет. Вземането за обезщетение по чл.215КТ е безсрочно парично задължение, което става изискуемо от деня на поканата. Макар и обусловено от наличието на трудово правно отношение между страните, правоотношението по повод на командироването на работника или служителя е самостоятелно правоотношение между страните, което се регулира от изрични правни норми.

Според съда безспорно е установено по делото, че за периода от 21.01.2016г. до 24.07.2017г./претендиращия период за заплащане на командировъчни/, страните по делото са били в трудово правни отношения, а въз основа на възложена му от работодателя работа, Д. С. е извършил превоз на товари в чужбина, с товарен автомобил– влекач, собственост на ответника към момента на извършването на превоза следва да се счита и командирован извън страната за извършване на международен превоз на товари, като от представените ЧМР-та и тахошайби на автомобила, от приетото по делото експертно заключение, се установява че товарния автомобил управляван от С. е извършвал курсове в чужбина, като се установява и престоят на работника шофьор в чужбина.

Следователно според въззивния съд за работодателя е възникнало задължението за заплащане на командировъчни пари, посредством които да се компенсират неудобствата, които понася работника, полагайки труд извън местоживеенето си. Ето защо, съдът приема, че на основание чл.215 КТ на ищеца се дължат командировъчни пари, в съответствие с броя на дните, в които работникът е бил извън страната.

В случая, съдът намира, че доколкото се касае за международен сухоземен превоз на товари, осъществен с МПС собственост на възложителя на работата, следва да намери приложение специалната Наредба за служебните командировки на шофьорите и стюардесите в чужбина при международни автомобилни превози на товари и пътници (НСКШСЧМАПТП), а не НСКСЧ. На въззивника, като водач на тежкотоварен автомобил извършващ международни превози са дължими командировъчни пари в размерите, определени по правилата на цитираната наредба, тъй като

нейните разпоредби обхващат по-тесен кръг от обществени отношения и се явяват специални по отношение на Наредбата служебните командировки и специализации в чужбина (НСКСЧ). По този въпрос, със задължителни за съдилищата решения, постановени по реда на [чл. 290 ГПК](#), ВКС се произнесъл изрично, че когато командироването в чужбина е извършено на шофьори от стопански организации, които разполагат със собствени автомобили и извършват международни превози, приложима е НСКШСЧМАПТП, а не НКСЧ, поради което относно начина на изчисляване на дължимите командировъчни пари на шофьорите при задгранични автомобилни превози следва да бъде приложена НСКШСЧМАПТП - в този смисъл Решение № 350/13.07.2010 г. по гр.д.№ 130/2009 г. по описа на ВКС, III г.о., Решение № 32/05.03.2010 г. по гр.д.№ 3592/2008 г. по описа на ВКС, IV г.о., Решение № 153/15.07.2013 г. по гр.д.№ 495/2012 г. по описа на ВКС, III г.о.

Съгласно чл. 8 от НСКШСЧМАПТП, на шофьорите и стоюардесите, извършващи международни превози на товари и пътници, се изплаща единна ставка в размер на 35.00 щатски долара на ден- за единична езда и 27.50 щатски долара на ден- при двойна езда, или тяхната равностойност в друга конвертируема валута.

В настоящия казус един от спорните въпроси е дали сумите, дължими за командировъчни на ищеца за заплатени.

Действително РС П. е игнорирал събраните доказателства- обяснение на ищеца, представени писмени доказателства за внесени суми по сметката на ищеца, както и свидетелските показания на П.. От същите може да се установи, че макар за вносител по тях да е посочен ищеца, то по тази сметка той не е внасял суми. Сумите са внесени от св. П., който е разполагал с пълномощно да действа от името на ответното дружество. Ищецът не е възразил, че е получил сумите, но твърди, че в тях са включени и други разходи, които той е заплатил - за ремонти по камиона, работна заплата. Според тройната експертиза, постъпилите суми в Уникредит Булбанк са в размер на 16135.41 евро или по груби сметки на съда общо 32 000 лв. Претенцията на ищеца е за незаплатени командировъчни в размер на 15 535 лв.

В този случай ОС Б. приема, че прилагайки практиката на ВКС

изразена в решение №746 от 05.01.2011г. по гр.д.№ 727/2009 на 4-то г.о.,застъпена и в решение №134 от 01.08.2018г. по гр.д.№ 2017 на 4-то г.о. ВКС,ищецът е този,който следва да докаже на какво основание е получил сумата от 16135.41 евро и за какво му е заплатена.В цитираните решения се приема,че плащецът черпи правото си от извършеното плащане и за това следва да го докаже,а получателят черпи своето право от основанието за получаване на паричната сума и за това следва да го докаже.В този смисъл при съвкупната преценка на доказателствата,включително и обясненията на ищеца,в които той признава обстоятелства неблагоприятни за него ,ответникът е доказал,че по сметка на ищеца са преведени суми.В платежните документи не са посочени основания за плащане,освен по вносна бележка от 07.04.2017г. и това основание включва и командировъчни.Посоченото в другите счетоводни документи „за услуги“ и „захранване на сметка“ не са конкретни основания за плащане.Макар,че пълномощникът на ищеца да е заявил,че ще представи документи,отразяващи за какво са изразходвани тези суми,постъпили по банковата сметка на ищеца,това не е сторено в процеса.

С оглед на изложеното съдът приема,че ответникът е доказал плащане към ищеца,чийто размер е по-голям от размера на командировъчните претендиран от ищеца.Ищецът не е установил основанията за които е получил парите преведени по неговата сметка,които да изключват заплащане на средства за командировка,поради което искът на последния е неоснователен.

Обжалваното решение следва да се отмени изцяло,като в тежест на ответника се присъдят и направените от него разноски.Пред РС П. представляващия ищеца е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено на представляващите ответника.По делото са проведени над 10 съдебни заседания,събрани са множество доказателства,което обуславя и фактическата сложност на делото,при което и възнаграждението е съразмерно именно на тези особености на хода на процеса.Пред въззивната инстанция е представено пълномощно за представителна власт на лицето,представляващо ответното дружество.От него е видно,че адвокатския хонорар е преведен по сметка,но не са представени доказателства,че действително по сметката е постъпила посочената сума от 1200 лв.Ето защо на въззивника следва да се присъди

само д.т. за въззивно обжалване в размер на 310.70 лв.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА изцяло решение № 327 от 02.03.2020г.,постановено по гр.д.№ 1129/2018 по описа на РС П.вместо което ПОСТАНОВЯВА :

ОТХВЪРЛЯ иска,предявен от Д. С. от с.Л. общ.Б. ЕГН ***** против „РК“ ООД с ЕИК ... за заплащане на сумата от 15535 лв.,представляваща дължими суми за командировъчни за периода от 21.01.2016г. до 24.07.2017г.,ведно със законната лихва върху същата сума,считано от подаване на исковата молба.

ОСЪЖДА Д. С. от с.Л. общ.Б. ЕГН ***** да заплати на „РК“ ООД с ЕИК ... направените по делото разноси в размер на 2510.01 лв. пред първата инстанция и 310.70 лв.,направени разноси пред ОС Б..

Решението подлежи на обжалване пред ВКС,с касационна жалба,подадена в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____